

Tot i que ja anem primers –avui és dimarts, 2 de febrer-, després d'haver encadenat sis victòries consecutives, a Can Barça no es respira una atmosfera gaire saludable, l'estat d'ànim de l'afició és de resignada conformitat i la distància sentimental entre el barcelonisme i el club és cada vegada més gran. Em passa a mi i li passa a molta gent: no gaudeixo de les victòries i les derrotes em deixen bastant indiferent. No sé si és un camí sense retorn, però, en tot cas, es tracta d'una situació ben peculiar: es dona en un club que, al llarg dels seus cent anys d'història, ha volgut potenciar, precisament, l'emotivitat extraesportiva com a reflex d'un pensament i d'un país. La sentència Bosman no justifica aquest estat de la qüestió ni tampoc les inexplicables bajanades del senyor Van Gaal. Fa gairebé vint anys que el club té els mateixos responsables, però encara hi ha coses que no entenc. Quin Barça ens preparen per al segle XXI? El d'ara és ampul·lós, pedant i trist, cada dia més allunyat de la seva gent. Hi ha moltes preguntes que exigeixen resposta si pretenem saber, d'una santa vegada, quin tipus d'institució volem.

És l'obtenció de tots els títols possibles, aconseguits com sigui, el primer objectiu del club? Hem de guanyar i prou, sense que importi com? Per assolir aquests títols, s'ha de convertir el Barça, indefectiblement, en una explícita societat de compravenda? Tot això, pot servir d'excusa al fet que l'equip sigui gairebé un calc de la selecció holandesa? Es poden fitxar i acomiadar jugadors i tècnics sense cuidar mínimament les formes? Hem de donar per descomptat que l'estètica anirà desapareixent de l'Estadi perquè no és estrictament necessària?

Són els pesos pesats de la Junta Directiva del club –i, molt especial-

Dilluns

Pere Cornellas

ment, Josep Lluís Núñez- els que haurien de ser capaços de respondre, de manera clara i precisa, tots aquests interrogants. No tenen cap dret a protegir-se sota el paraigua de les seves victòries electorals. La inquietud i el descontentament generals que viu el barcelonisme des de fa bastant de temps és també una realitat tangible, que no es pot amagar, com fan Núñez i els seus, amb comentaris frívols i convencionals. Tampoc no ha de servir de referència la ridícula oposició de l'Elefant Blau que, en tot cas, només reafirma, una vegada més, la trista imatge global dels directius del món del futbol. Per un elemental sentit de l'honestedat, haurien de dir-nos què pretenen exactament.

Però potser no ho saben. A més de guanyar partits i de convertir el Barça en el club més ric del món, quins criteris i, per tant, quins objectius defineixen la seva feina? No crec que tinguin plena consciència de la veritable significació social de la institució que dirigeixen i tampoc no crec que s'hagin plantejat mai a fons un determinat model de funcionament que pugui presentar, respecte dels altres clubs, un segell autènticament diferenciador. I el que és pitjor, sospito que els és indiferent.

I, és clar, enmig d'aquest debat que la Junta Directiva es nega a propiciar, sorgeixen més preguntes: és necessària una presència constant, esgotadora, a la televisió i a la premsa? Aquesta sobresaturació, a més, no pot provocar –i, de fet, no pronova- una lògica reacció de rebuig? És convenient i correcte fer tanta ostentació de tot? Acabarem competint amb les grans àrees i els grans supermercats? Ha de ser la vessant comercial el nostre nord i guia? El Barça que desitgem, ha de tenir botigues, sales de joc i cinemes?

Es poden formular més o menys explícitament, però aquestes són les qüestions de fons que creen la impaciència i el distanciament. La gent vol saber on és. Mentre això no es resolgui –i, amb els que manen ara, sembla bastant difícil-, les victòries no produiran la sana alegria d'anys enreire i les derrotes no ens impediran de sopar copiosament. Tot es presentarà relativitzat i, després de l'obtenció d'un títol, només exterioritzarà la seva eufòria, a les Rambles o a la Plaça Sant Jaume, un jovent entusiasta i divertit que, siguem clars, té poc a veure amb el Barça de què estem parlant.

**FINQUES
CARNER**

Agent de la propietat Immobiliària

Sant Antoni Mª Claret, 18 • SABADELL
Tels. 93 725 47 66 - 93 725 49 76

Llibreria sabadell

Passeig Manresa, 7 - Tel. 93 726 05 70
Apartat de Correus 355 - SABADELL

1957

1997

**LA
LLAR
DEL
LLIBRE**

40 anys a Sabadell